

Plutonica

-

Caeruleus

Verbroedering

8 juli 2006

Diest

Clubmagazine Caeruleus

Het Blauwtje

Jaargang 4 2005 – 2006 nummer 2
<http://www.caeruleus.be> – e-post: club@caeruleus.be

Scripta scriptoris

Waarde Caeruleaan,
Waarde Plutonicaan

Het *Ergo bibamus* beschrijft misschien het beste de een van de redenen waarom we hier zijn vandaag: “we zijn hier te samen om leutig te doen, sa broederkes, ergo bibamus”. Vandaag zijn we hier te Diest om de heel goede vriendschapsband die de laatste academiejaren ontstaan is, te vieren. Daarom gaan we de verbroedering die al in de praktijk een feit is, vandaag een officieel tintje geven. Hoe kunnen twee traditionele clubs dit anders vieren dan door middel van een cantus, waar straks beide senioren de verbroedering plechtig inhuldigen door het ondertekenen van een akte?

De locatie van deze feestelijke gebeurtenis is niet toevallig Diest. Niet alleen ligt deze stad ongeveer halweg tussen Leuven en Diepenbeek; het is ook een historische stad, met eveneens een (zeer kleine) eigen studentenbevolking. Logisch, want Diest is ook de geboortestad van de H. Jan Berchmans, een van de patroonheiligen van de studerende jeugd. Zijn geest zal dus wel ronddwalen over deze cantus...

Diest is gekend voor zijn Gildenbier, een zoet bruin bier. Het smaakt naar caramel en is gebrouwen uit drie moutsoorten, met een dosis kandijnsuiker in de ketel en het rijpingsvat. Menig drinker kan getuigen dat deze klassieker onder de bruine bieren een zacht en onschuldig bier lijkt, maar dit niet is wanneer je er teveel van hebt gedronken.

Het Diesterse Gildenbier zou voor het eerst gebrouwen zijn in 1389 om de koning van de schuttersgilde te vieren. Het bier werd door de gilden zelf gebrouwen in een afgehuurde brouwerij. Het brouwsel werd nadien een jaar opgeslagen op het stadhuis vooraleer het werd gedronken op de gildefeesten. Volgens de overleveringen moesten de nieuwe leden van de gilden, een glas Gildenbier ad fundum drinken zonder een druppel te morsen, terwijl het de ancients toegelaten was om de groentjes een duw te geven of ze te laten lachen.

Laten we daarom straks bij het ondertekenen van de akte, een pul Gildenbier aanklinken, en drinken op de gezondheid van beide clubs.

Uw scriptor van dienst,

Maggie

Hoofdredactie: Maggie
Redactie: Bleu, Kosmos, Maggie, Puck

Seniores dixerunt

Waarde commilitones,

Ik herinner me nog levendig hoe ik als jonge student aankwam te Diepenbeek. Van thuis uit was mij een beeld opgedrongen over het studentenleven, en als jonge naïeveling nam ik dat beeld over. Verder studeren is studeren, en je niet laten meeslepen door een hoop smeerlapperij die wordt aangeboden door de clubs.

Nu ben ik blij dat ik uiteindelijk niet naar mijn ouders geluisterd heb. Ik herinner me nog levendig die donkere avond in januari, waar ik samen met Bleu en Wipla aan de toog van Villicus besloten om Caeruleus op te richten. Want 'smeerlapperij' was er, zoals mijn ouders zeiden, wel in het studentenleven, alleen was er dit niet altijd.

Met Caeruleus wilden we terug naar de blauwe bladzijden, een club waar vriendschap zeer hoog in het vaandel staat, een club waarin de commilitones zichzelf kunnen verrijken en niet enkel zichzelf bezatten.

Na enkele jaren Diepenbeek kwam ik te Leuven aan. Daar leeft al gedurende 13 jaar Plutonica, een club die we hebben leren kennen bij Caeruleus, maar ook een club die dezelfde waarden hoog in het vaandel voert, een club waar lijpe feestjes hand in hand gaan met cultuur, net als bij Caeruleus. Plutonica is dan ook een club waar ik me direct thuis voelde, net als bij Caeruleus, een club waar ik commilito van wilde worden, net als bij Caeruleus.

Nu staan we hier beide samen, twee clubs die dezelfde idealen naar buiten dragen en waar intussen zeer intense onderlinge vriendschapsbanden gesmeed zijn, twee clubs die ook samen sfeervolle cantussen beleven of onze hoofdstad onveilig kunnen maken. Daarom zitten we hier nu samen commilitones, om de opgebouwde vriendschap van de afgelopen jaren samen te vieren.

Ut viverant, crescerant, floreantque Caeruleus Plutonicaque!

Dixi,

Maggie

Senior Plutonica 2006 – 2007

Geachte Caeruleanen en Plutonicanen,

Het was alweer een fijn jaar, met gezellige avonden aan Demer-, Dijle- of Scheldeboord. Voor Caeruleus was het een belangrijk jaar, een overdrachtsjaar waarin de oude garde langzaam de club uit handen gaf aan het jonge geweld. De toekomst is verzekerd!

Ik zou op deze verbroederingsavond even al die trouwe Caeruleanen willen bedanken. Want al is ons aantal dan niet groot, onze commilitones zijn stuk voor stuk illustere figuren. Maggie, mijn bloedbroeder, wat hadden we zonder je moeten beginnen? Wipla, de andere stichter, altijd klaar voor een verse discussie, hopelijk binnenkort weer terug in de heimat én op onze clubavonden. En dan Nokke, al zoveel samen beleefd, binnen en buiten Caeruleus, en commilito van het eerste uur... Een cantus van Caeruleus is niet geslaagd zonder een gepassioneerde opvoering van Stiff, het meest fantasierijke individu die ik ooit ontmoet heb. Haggis, ons groot zangtalent, met 2 mooie seniorjaren. Puck, klein maar krachtadig, en uiteindelijk toch senior geworden. Llama, Antwerps geweld, met een ongekende gedrevenheid. Volvo, de rust zelve, en onmisbaar. En natuurlijk Tom-Tom, onze (voorlopig) laatste spruit. Het ga jullie allemaal goed!

We staan hier nu in Diest, samen met Plutonica. Mijn herinneringen aan onze vele gezellige avonden samen zijn talrijk, bedankt, voor het bier en de liederen, de hulp en de discussies, de cantus en de zetel voor achteraf. Pee, Viper, Pan, Virtu, Thatcher, Vespa, Artois, Tipsie en al die anderen, merci. Mocht u ooit vastzitten in Vladivostok of elders in de wereld, bel gerust, ik kom wel af.

Met Caeruleaanse groet,

Bleu

Stichter Caeruleus

Voorstelling van de commilitones

Plutonica

Hoogpraesidium 2006 – 2007

Praeses: Jeroen Van Hoof v. Maggie
Vice-praeses: Peter Dirix v. Kosmos
Ab-actis: Jorgen Colsoul v. Chaos
Quaestor: Sarah Vanginderthael v. Thatcher
Maior schachtorum: Stijn Conings v. Pan

Commilitones

Jürgen Branckaert v. Artois
Mattias Dreher v. Absent
Ingrid Joossens v. Tipsie
Lien Loonbeek v. Vespa
Tom Peeters v. Virtu
Barbra Roggeman v. Tatoe
Mathias Van Aken v. Knorr

Oud – leden

Dirk Coelmont v. Libido
Mario Colla v. Pythos
Petra Cuppens v. Ace
Dimitri De Meyer v. Frustrée
Kristof Dereeper v. Toewt
Goedele De Sutter v. Heros
Veerle Elsen v. Dextros
Laurent Fourny v. Kapi
Dieter Gonnissen v. Marx
Michaël Goorts v. Thermos
Steven Janssen v. Helmut de Bocque
Jan Kindermans v. Pedos
Stefan Kindermans v. Dildos
Kristof Kinschots v. Elvos
Marie-José Koene v. Rhodos
Patrick Logiste v. Bacchos
Jan Schenkel v. Bastos
Veerle Valkeneers v. Kolos
Wouter van den Meersch v. Lesbos
Dirk Van Hoof v. Chebos
Katleen Van Roy v. Silence

Caeruleus

Hoogpraesidium 2006 – 2007

Praeses: Davy Schroyen v. Puck
Vice-praeses: Tom Ribbens v. Llama
Ab-actis: Geert Frederix v. Stiff
Quaestor: Maarten De Schepper v. Volvo
Maior schachtorum: Tom Ribbens v. Llama

Commilitones

Frederik Houben v. Bleu
Jeroen Van Hoof v. Maggie
Niels Van Och v. Haggis

Oud – leden

Annelotte Bollen v. Nokke
Frederik Carlier v. Wipla

Schachten

Senne Deboeure v. Tom-Tom

Clubliederen

Clublied Caeruleus Diepenbeek

Wanneer de nacht gevallen is in 't Diepenbeekse land
Dan gaan we ons amuseren met de codex in de hand
Met pet, met lint, met pot, gezwind
Zeg schacht kom hier en breng die pint
Want we zijn commilitones van Caeruleus

Het vat is af, er is nog veel plezier, vertier
Dus zoeken we een nieuw café en drinken nog wat bier
Steeds goed gezind, altijd bemind
Zingen we hier tesaam m'n vrind
Want we zijn commilitones van Caeruleus

Clublied Plutonica – Academisch Corps te Leuven

1. Begonnen pril in Limburg, we kwam'n in Brabant aan
aan d'Alma Mater broeders, we zochten een bestaan
Waar pet en lint en codex vulden al onze tijd) bis
Waar bij de heil'ge Stella staan we diep in het krijt)
2. Plutonica werd geboren, we zwoeren 'n dure eed
dat iedereen op Aarde zou weten hoe ze heet
in Duitsland, Maastricht, cantus, dan waren we erbij) bis
steeds steunend op traditie zoals De Goeyse zei)
3. Wanneer we Leuven verlat'n, dan blijven we toch trouw
en keren w' immer weder naar d'oud' studentengouw
W' zullen ons woord niet breken, houden het corps gestand,) bis
de blauw-wit-groene kleuren, de heil'ge vriendschapsband)

Praeseslijst

jaar	Plutonica	Caeruleus
93 – 94	Thermos / Kosmos	/
94 – 95	Kosmos	/
95 – 96	Chaos	/
96 – 97	Kosmos	/
97 – 98	Lesbos	/
98 – 99	Kosmos	/
99 – 01	Lesbos	/
00 – 01	Lesbos	/
01 – 02	Chaos	/
02 – 03	Chaos	Bleu (<i>stichting met Maggie en Wipla</i>)
03 – 04	Helmut de Bocque	Haggis
04 – 05	Pan	Haggis
05 – 06	Virtu	Bleu
06 – 07	Maggie	Puck

De geschiedenis van Caeruleus

Het begon allemaal op een koude januariavond. Het jaar 2003 is net 7 dagen oud en drie Diepenbeekse studenten hadden net een *dikkeschijvencantus* achter de rug, georganiseerd door Biomedica. De drie waren Frederik Houben (toen ook bekend als Bleu), Jeroen Van Hoof en Frederik Carlier. Bij een goede pint spraken de drie over hoe gebrekkig de kennis van liederen wel niet was, hoe weinig de oorsprong van de tradities wel niet gekend was en vooral het feit dat het doel van cantussen blijkbaar "schachten laten kotsen" geworden was. De drie kwamen tot de conclusie dat er toch wel nood was aan een club die terug oude tradities en liederenkennis naar buiten bracht.

Enkele dagen later, op de agora van het (toen nog) LUC spraken de drie elkaar opnieuw en werd er beslist om door te gaan. De stichting werd hierdoor bevestigd, er werden kleuren gekozen, een schild werd ontworpen en een lied werd geschreven. Ook gingen de drie op zoek naar andere geïnteresseerde studenten. Clubnamen werden verzonnen en zo beleefde Caeruleus onder leiding van Bleu zijn eerste twee activiteitjes: de doop van Haggis, en wat later van Maggie en Shoot (Maggie was nooit gedoopt in een fakulteitskring in tegenstelling tot Bleu, Stiff en Nokke en moest dus gedoopt worden voor de geloofwaardigheid van de club). Linten werden gemaakt en gedragen, tot op 21/04/2003 de eerste cantus plaatsvond op het kot van Bleu. Er werd nog gecantust om Maggie en Haggis te ontgroenen. Shoot stopte omwille van moeilijkheden in haar privéleven, ondanks de volledige club besloten had haar eveneens te ontgroenen. In juli volgde de overdrachtscantus op het kot van Haggis, waar Bleu het seniorlint overdroeg aan Haggis. Na de overdracht, zwaande Bleu.

Haggis en Maggie vatten het nieuwe jaar aan als senior en schachtenmeester, en begonnen met de moeilijke zoektocht naar schachten. Jammer genoeg zijn er dat jaar niet gevonden (al was er een doop van Psychos, maar ze stapte een week later uit de club). De club kende nog enkele kleine interne strubbelingen (Wipla die zich meer op zijn studies moest concentreren, Maggie die een thesis moest schrijven, ...), maar naar de buitenwereld toe werden we steeds bekender, wat ook resulteerde in de eerste contacten met Plutonica en de OAB. Eind juni werd Caeruleus op een cantus te Leuven opgenomen in de OAB, en begin juli zwaanden Nokke en Maggie.

Het jaar 2004–05 werd het tweede seniorjaar van Haggis, met Stiff als schachtenmeester. Aangezien de club weinig studerende commilitones had, was schachten zoeken een topprioriteit en namen Bleu en Maggie (uit noodzaak) als oudstudenten de functies van ab-actis en quaestor waar. Al vrij vroeg in het jaar werden Puck en Couleur gedoopt, maar enkel Puck bleef actief in de club. Voor het eerst werd er een ontgroeningsopdracht gevraagd van Puck (iemand vinden geboren op dezelfde dag als Caeruleus ontstaan is) waarin hij met vlag en wimpel slaagde. Caeruleanen werden gesignaleerd op cantussen van Castrum, Fraternitas en Plutonica, en ook mochten wij onze Ordebroeders verwelkomen in Limburg. Naar het einde van het jaar verminderde wel de aanwezigheid van onze linten te Diepenbeek (studies, werk, ...) maar het jaar werd positief afgesloten met een barbecue te casa Bleu en een zeer geslaagde overdrachtscantus in de Chalet, waar door de afwezigheid van Haggis Maggie als medestichter het seniorlint om de schouders van Bleu mocht hangen. Puck kreeg zijn clubpetje en werd meteen quaestor en ab-actis terwijl Stiff schachtenmeester bleef.

Tijdens het nieuwe jaar werden de schachten Llama en Volvo gedoopt. Opnieuw werden Caeruleanen gesignaleerd te Leuven en Antwerpen en organiseerden wij twee zeer memorabele cantussen. Met praktische steun van Caeruleus ontstond een nieuwe faculteitskring (Commeatus) die hun ontstaan mochten vieren op onze cantus van 08/11/2005. In februari volgde de dies-nataliscantus, waar alle Vlaamse provincies vertegenwoordigd waren. Verder organiseerden we nog een rustige avond en een zangconvent, maar de grootste vooruitgang was een (zeer langzaam aan) aanvaarding van verschillende Limburgse clubs, al is een officiële erkenning nog niet aan de orde. Vlak na Pasen werden Llama en Volvo ontgroend tijdens een cantus in de Chalet en werd Puck geïnstalleerd als nieuwe senior van de club..

Het nieuwe bestuur liet er geen gras over groeien en startte met een gastencantus, waar Tom-Tom gedoopt werd. Toch zal het nieuwe bestuur het hier niet bij laten, en de nodige inspanning zal doen om de corona verder uit te breiden.

De geschiedenis van Plutonica

Waarde commilitones,

de geschiedenis van Plutonica weergeven op één of twee A4'tjes is moeilijk. Van de ene kant kan je echt de grote lijnen uitschrijven en kom je op een kleine halve pagina, maar als je begint anekdotisch te worden en ieder clubjaar in detail gaat uitvlooien, dan geraak je al snel aan een klein boekwerk. Ik heb besloten dat dus maar uit te stellen tot het al lang beloofde foto- annex lustrumboek dat bij ons derde lustrum zal verschijnen.

Plutonica werd op 20 oktober 1993 gesticht tijdens een les analytische mechanica van prof. Serneels. Filii Lamberti draaide die jaren zeer goed en de clubs schoten dan ook als paddenstoelen uit de grond, denken we maar o.m. aan de Wiskies, Lupi, Vita Brevis, Copernica en Buretia. Geen enkel van deze clubs haalde haar eerste lustrum... Oprichters Michaël Goorts en Peter Dirix waren van mening dat er nood was aan een nieuw type club: gemengd, plezierig, maar toch ook stijlvol en zonder de overdreven bestialiteiten die de meeste andere clubs kenmerk(t)en. Het eerste jaar leek Plutonica nochtans ook goed op weg een stille dood te sterven vermits een aantal van de oprichters eigenlijk geen tijd bleken te hebben. We kwamen dan ook niet verder dan het schrijven van een eerste clublied en het ontwerpen van kleuren, statuten en een clubschild.

De meeste leden van de eerste generatie trokken het jaar erna naar Leuven. Daar aangekomen bleek Wina niet vergelijkbaar met wat we in Diepenbeek gewend waren. Het Heverleese studentenleven was maar povertjes en als je niet weet waar je moet zoeken, kom je ook niet direct in contact met het Leuvense clubleven. De map met de Plutonicastatuten werd bovengehaald en als eerste experiment werd er een cantusje georganiseerd voor eerstelicers afkomstig uit Diepenbeek. Dit werd een groot succes (22 aanwezigen) en daarom besloten Peter Dirix, Jorgen Colsoul (Viper voor de vrienden) en Marie-José Koene op 22 november 1994 in Alma 3 (God betere het) over te gaan tot de herbevestiging van de oprichting van Plutonica. Het eerste jaar was een opbouwjaar: een eerste versie van de lintjes werd gefabriceerd en tegen het einde van het jaar was er ook een praeseslint, deftige lintjes en clubpetjes. Vanaf het derde trimester draaide Plutonica als een reguliere club. We bezochten in de periode 1994-96 ook nog regelmatig activiteiten van de kleinere Diepenbeekse faculteitskringen Filii Lamberti, Dip's en Bloktand.

In de verdere geschiedenis van Plutonica kunnen we drie grote perioden onderscheiden: 1995-1999 (opkomst en neergang, uitbouw van de Leuvense contacten), 1999-2002 (pure oud-studentenclub, uitbouw van onze Franstalige contacten) en ten slotte de periode sinds 2002 (modelclub, uitbouw van onze traditioneel-studentikoze contacten te lande).

In de eerste periode was Plutonica officieel een club van ex-Diepenbekenaars die de Leuvense straten afschuimden. We waren in juli 1995 gestart met een hele reeks schachten waarvan het grootste gedeelte echter de examens niet overleefde en nooit aan de KULeuven geraakte. Ook belandden er via Kosmos en Chaos een aantal KVHV'ers in onze gelederen waardoor onze contacten met de Leuvense clubs zeer sterk toenamen en we na een kort intermezzo in de Weirdo's uiteindelijk voor een drietal jaar de Ad Fundum als clubcafé kozen. Het praeseslint werd voor het eerst gedragen op 24 april 1995 op een KSC-fuifje in de Ad Fundum en de eerste de facto erkenning van ons bestaan verkregen we door een plechtig *Io Vivat* op de KSC-cantus van 9 oktober 1995. Het KSC is dan ook één van de Leuvense drie Leuvense clubs waarmee we sindsdien altijd de beste contacten onderhouden hebben.

De drie Ad Fundumjaren waren jaren van bloei en vele lijpe feestjes. We waren dan ook elke dag op pad. Het gaat te ver om hier een chronologische opsomming te geven van al deze festiviteiten, maar een aantal wil ik jullie toch niet onthouden. Om één of andere reden zijn de meest legendarische activiteiten altijd diegene waarbij je met een aantal

commilitones op pad gaat in een stad waar je eigenlijk geen slaappleats hebt. Memorabel zijn onder meer de modelcantus van KVHV Gent in december 1995 (geleid door Bastos, die een poging deed de Plutonicanen ex te sturen tot wanneer hij doorkreeg dat dat zijn halve corona was en waar Paulus na de cantus werd omvergereden door een auto), de studentenzangfeesten van Antwerpen, Gent, Oostende en Maastricht (lees: Kosmos zingt de Vlaamse Leeuw aan de micro voor vierhonderd zatte biekjes), de strandcantus van KVHV Oostende, de nationale KVHV-cantus in de Keizershallen te Aalst, bezoeken aan Duitse clubs in Heidelberg en Aken en afentoe ook een rollinkje in Brussel. Dankzij Lesbos' Franstalige contacten, organiseerde we ook een zeer gesmaakte Louvain-la-Neuverolling, waar we een eerste reeks Franstalige vrienden aan overhielden. Ook in Leuven gingen er genoeg gedenkwaardige activiteiten door. Zo organiseerden we in oktober 1995 een gezamenlijke fuif (de Blue Lagoon-TD) met Noord-Brabant in de Albatros. Het was misschien wat te hoog gegrepen en door de tegenwerking van een aantal Noord-Brabanders en onze cafébaas Harry van de Weirdo's (ook eigenaar van de Albatros) hebben we daar deftig onze broek aan gescheurd. Noord-Brabant had vijf jaar nodig om uit de put te raken. We overwogen in die tijd ook nog een galabal te organiseren, maar deze ervaring had ons voorzichtiger gemaakt en de komende jaren beperkten we de geldopbrengende activiteiten tot gemakkelijk organiseerbare cocktailavonden in de Ad Fundum. Even memorabel waren onze cantussen. Al sinds onze eerste cantus in de Leuvense binnenstad in maart 1995 hebben die altijd een goede naam gehad en we kregen dan ook talloze bezoekers, voornamelijk uit KVHV- en Brabantse Gilde-kringen, maar ook van daarbuiten. Verder leverden we in 1995-1999 de praeses van KVHV Gent, in 1998-1999 ook die van KVHV Brussel en waren we ook sinds 1995 vertegenwoordigd in de besturen van KVHV en SK Leuven. Hierdoor bouwden we dan ook een grote kennissenkring over het hele land op. Ook zeer gesmaakt waren de Bourgondische kerstfeestjes op het appartement van Lesbos, waar we in oktober 1998 ook ons eerste lustrum vierden. Chaos' amoureuze escapades zorgden bij tijd en wijle ook voor de nodige fun. Via Lesbos waren we ook in contact gekomen met Fraternitas en op 24 april 1998 richtten we samen met hen en de Bruxelloise de Hoge en Soevereine Academische Orde (OAB) op, met Helmut als eerste grootmeester. Verder organiseerden we ook nog een 'lintencantus' voor Politica om hen te tonen dat clubstudenten helemaal geen extremistische zwijnen zijn. Ook de kerstcantus van 1998 was een feestje waar Mon de Goeyse zich thuisgevoeld zou hebben en op de afterparty in de Ambiorix ging de volledige champagne- en jenevervoorraad erdoor. Het feit dat we de laatste jaren met wat minder actieven waren werd opgelost door gezamenlijke clubavonden te houden met Noord-Brabant, dat met hetzelfde probleem kampte. Op 29 september 1998 sloten beide clubs (op dat moment allebei onder het praesesschap van Kosmos) een vriendschapsverdrag. Sinds 1995 was Plutonica ook de eerste Leuvense club op het internet en al snel bouwde Kosmos een indrukwekkend elektronisch archief over het studentenleven uit. Dit gaf onze bekendheid in Vlaanderen een extra impuls.

Aan alle mooie liedjes komt echter een einde (waarom eigenlijk?). Diepenbekaars kwamen steeds minder naar Leuven en bovendien stonden diegene die daar nog geen lid van een club waren geworden, meestal zeer sceptisch tegenover het hele concept. Het ging dus mis met de vernieuwing en stilaan studeerde de eerste generatie af. Chaos zwaande in mei 1998 als eerste clublid. Op deze cantus werden ook de laatste schachten van de eerste generatie ontgroend: Marx en Tatoe. Het einde van het academiejaar 1998-99, waarin ons clubcafé de Confrater was, verliep echter in mineur: er waren geen schachten te ontgroenen, Kosmos, Bastos, Bacchos en Elvos studeerden af en we verloren dus ook onze vertegenwoordiging in de verschillende KVHV- en SK-besturen. Het algemeen convent van 2 juli 1999 zag de toekomst somber in en we besloten allemaal (op de afwezige Tatoe na) te zwanen op de cantus later die avond. Het was magistraal, maar het leek het einde.

Het convent had wel in zijn ultieme wijsheid besloten een oud-ledenvereniging op te richten die de taak had verder cantussen en andere onderhoudende activiteiten te organiseren. Deze vereniging stond onder leiding van de Raad der Wijzen, de vergadering van de oud-praesides, die ook het clubbestuur zou waarnemen in moeilijke tijden. Het nieuwe academiejaar was moeilijk: we organiseerden twee (nochtans zeer

leuke) cantussen en een diesreceptie. Voor de rest sloten we aan bij de activiteiten van Noord-Brabant, dat zich dat jaar omvormde tot het gemengde Noord-Brabants Hoogstudentencorps Endivia. In januari werd er toch besloten officieel een nieuw clubbestuur aan te stellen, met een ambtstermijn van anderhalf jaar. Er is weinig te zeggen over deze rustige periode, waarin we wel één nieuw lid opnamen, Virtu, en vreemd genoeg onze grootste (en ook weer zeer gedenkwaardige) activiteit tot dan toe organiseerden: een cocantus met KVHV Leuven en de Maastrichtse studentenkoepel Circumflex. Tijdens deze periode werden wel de contacten met Louvain-la-Neuve onderhouden. Het academiejaar 2000-01 eindigde op een zeer vreemde manier: afscheidnemend praeses Lesbos kon niet aanwezig zijn en praeses electus Virtu meende niet opgewassen te zijn tegen zijn taak en besloot van het praesesschap af te zien. De voltallige corona besloot Chaos dan maar met die taak te belasten.

Het nieuwe jaar werd een overgangsjaar. We waren samen met Endivia, dat ook over zijn hoogtepunt was, intussen naar ons huidige clubcafé Ambiorix verhuisd. Kosmos ging bijstuderen en was door het faillissement van Lernout en Hauspie eind oktober terug beschikbaar voor het studentenleven. Ook Chaos liet zich weer vaker in het studentenleven zien. De kerstcantus was een grandioos succes en Kapi en Chouchou schreven *Mijn platte band* als ode aan Plutonica. We namen ook een hele reeks nieuwe schachten en commilitones extra muros op. De heropleving van de club zorgde er ook voor dat we het concept achter Plutonica gingen herdenken. Tot dan toe waren we de jure een club van ex-LUC-studenten, waarvan de activiteiten er meestal stijlvoller aan togingen dan die van de meeste andere clubs. Chaos en Kosmos kondigden op het algemeen convent van 22 maart namens de Raad der Wijze een Nieuwe Marsrichting af. We zouden het op ons nemen de behoeders te zijn van het traditionele studentenleven en verder ook een aantal culturele activiteiten, zoals uitjes naar tentoonstellingen, muziek- en dansvoorstellingen en stadswandelingen op het programma te plaatsen. Toewt slaagde erin als doopopdracht de zangeres van het hoofdpodium van Beleuvenissen naar onze cantus te halen. We sloten het jaar af met een weekenduitstapje met het Sint-Goedeleconvent naar Amsterdam. In juli 2003 werd Plutonica omgevormd tot een Academisch Corps dat verscheidene bijzondere conventen overkoepelde.

De komende jaren waren de jaren van consolidatie. Naast onze veelvuldige bezoeken aan galabals, soirees, galabanketten, fuiven, cantussen en andere activiteiten van bevriende en minder bevriende, Leuvense en niet-Leuvense clubs, zaten we niet stil. Regelmatig werden er culturele uitjes naar tentoonstellingen georganiseerd. Artois regelde voor ons een geleid stadsbezoek aan Brussel. We organiseerden een unieke cocantus met de Franstalige Ordre du Centaure. We cantusten ook samen met het KSC en organiseerden een zangconvent voor SK en MSK. Op onze modelclubavonden nodigden we gasten van overall uit. Dit jaar was de langverhoopte krambamboelicantus een feit en organiseerden we ook voor de eerste keer een porrencantus. Tweemaal organiseerden we een sinterkerstcantus waar de Sint en de Kerstman probeerden het pleit in hun voordeel te beslechten. Sinds 2001 organiseren we een kerstclub, die het jaar erna uitgroeide tot de legendarische champagneclubavond. Bij ons tweede lustrum in oktober 2003 organiseerden we voor de eerste maal een galadiner en –soiree. Ook dit is een jaarlijkse traditie geworden. De OAB werd intussen uitgebreid met Caeruleus en Castrum en dit leidde tot regelmatige bezoeken aan Diepenbeek en Antwerpen. In 2005 kregen we ook een nieuw clublied. Het aantal bijzondere conventen is intussen opgelopen tot vier: Springbok, het Wijnconvent, Cantilena Potatoria en de Academia Plutoniana.

Het mag dan ook gezegd worden dat Plutonica net na zijn tinnen jubileum een vaste waarde geworden is in het academische leven. We gaan proberen verder te doen zoals we bezig zijn en proberen onze idealen uit te dragen naar de rest van de studentenpopulatie. Ad multos annos!

Pee Dirix v. Kosmos, archivaris van dienst

Diest, niet zomaar een stad...

Diest was een graafschap van het Karolingische rijk. De stad dankte haar opkomst aan haar gunstige ligging langs de handelsweg Brugge-Keulen en aan de rivier de Demer. In 1229 al kreeg Diest stadsrechten van Hendrik I, hertog van Brabant.

In de 14^e en 15^e eeuw leefden de inwoners in grote welstand door een drukbezochte landbouwmarkt, graan- en veemarkten, maar vooral door de lakennijverheid en -handel. Het Diestse laken was op bijna alle grote West-Europese markten te koop.

Nadat vier eeuwen de Baanderheren de titel van Heer van Diest voerden, verkreeg Engelbert, graaf van Nassau de titel in 1499. Diest is daarom ook één van de vier Oranjesteden, net als de steden Breda (NL), Dillenburg (D) en Orange (F). Een van zijn opvolgers, René van Châlon, voerde ook de titel Prins van Oranje. Zo bleef Diest eigendom van het huis Oranje-Nassau tot 1795, toen de Zuidelijke Nederlanden bij Frankrijk werden aangehecht. De oudste zoon van Willem van Oranje, Filips-Willem, ligt er begraven in de Sint-Sulpitiuskerk.

Door haar ligging bij de Demer, op de grens van het Brabant en het prinsbisdom Luik en de connecties met Oranje-Nassau werd de stad vaak belegerd, geplunderd en verwoest. Tussen 1701 en 1705 kreeg ze te maken met Franse, Hollandse en Spaanse bezetting. Onder de Oostenrijkers (1713-1790) herstelde de stad zich en er werd weer volop handel gedreven. Ook kenden de Diestse brouwerijen de laatste eeuwen een grote afzet.

De Oostenrijkers waren niet erg populair en men zag de Fransen in 1792 als bevrijders. Zij gingen nog veel verder dan de Oostenrijkers met de repressie van het katholicisme, het invoeren van de conscriptie en het afschaffen van het ancien régime. De 'Brigands' vestigen korte tijd hun hoofdkwartier in de stad tijdens de Boerenkrijg in 1798 en bezette vier dagen de stad die de Fransen omsingeld hielden. Het grootste deel van het boerenleger kon via een noodbrug over de Demer ontsnappen en het onverdedigde stadje werd nog maar eens geplunderd.

Van 1815 tot 1830 volgde de Nederlandse periode. Tussen 1837 en 1853 werd Diest voorzien van nieuwe wallen en versterkingen, gericht tegen een mogelijke Nederlandse inval. Deze fortificaties waren al verouderd bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Pas in 1929 kreeg de stad zeggingschap over de vroegere fortificaties. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd een groot deel van het nog resterende gedeelte afgebroken. Beide wereldoorlogen veroorzaakten geen verdere grote schade.

Diest is nu een gezellig provinciestadje in de provincie Vlaams-Brabant in het overgangsgebied tussen het Hageland en de Zuiderkempen. Door de gemeentefusies in 1977 werden de gemeenten Deurne, Molenstede, Schaffen en het oostelijke deel van Kaggevinne toegevoegd aan Diest, waardoor het tegenwoordig ongeveer 22.000 inwoners telt. Door zijn historische verleden, de vele gerestaureerde gebouwen en de vele ontspanningsmogelijkheden is Diest een geliefkoosde plaats voor toeristen om er enkele dagen te vertoeven.

Om af te sluiten, een lijstje met enkele bekende Diestenaars: Nicolaes Cleynaerts, Jan van den Daele (1460–1522, rederijker), Marleen Renders (1968, atlete) en Timmy Simons (1976, voetballer).

Bronnen: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Diest> ; <http://www.diest.info> ;
Bewerking: Maggie

Een blik op een codexliedje: Limburgs Gildelied

Het Limburgse volkslied of Limburgia was aanvankelijk bedoeld als een romantische ode op de provincie Nederlands-Limburg. Voor de oorsprong ervan moeten we naar Roermond. Het Limburgse volkslied werd er geschreven door de Nederlandse onderwijzer Gerard Krekelberg (1864-1937). Hij schreef de tekst waarschijnlijk op verzoek van Hendrik Thyssen (1862-1926), dirigent van het Roermonds Mannenkoor, die het lied in 1909 voor het eerst uitvoerde.

In de dagelijkse realiteit in Limburg rond 1900 speelde het Nederlands geen rol van betekenis. De taal van het openbare leven was het Limburgs. Kranten verschenen in de 19e en tot in de 20e eeuw (ook) in het Duits, in sommige delen van Limburg was Duits de taal in kerk en onderwijs, terwijl Maastricht in deze tijd nog steeds nauw verbonden was met het Franstalige Luikse land. Het gedicht van Krekelberg werd dan ook bewust gebruikt om Limburg als een deel van Nederland te portretteren. Daarop duidt het gebruik van het Nederlands in plaats van het Limburgs. Ook de uit 1939 daterende "on-Limburgse" aanhankelijkheidsverklaring aan het Oranjehuis wil Limburg nadrukkelijk als een deel van Nederland presenteren.

Het bronsgroen eikenhout waarover Gerard Krekelberg dichtte waren de (ondertussen verdwenen) eikenbomen rond het kasteel Borgitter in Kessenich. Dit kasteel ligt op de boord van de Itterbeek op de grens met de dorpskom van het Nederlandse Neeritter. Gerard Krekelberg was geboren in Neeritter.

Het lied werd spoedig populair, zowel in Belgisch- als in Nederlands-Limburg en geldt tegenwoordig als "volkslied" van beide Limburgen al wordt het laatste couplet (vooral in België) nooit gezongen. Het laatste couplet dateert waarschijnlijk uit 1939 en is door dirigent Snackers van het Roermonds mannenkoor toegevoegd.

Later is door Piet Zeegers uit Posterholt een dialectversie van het lied gemaakt. Deze versie is niet eenvoudigweg een vertaling, maar verandert ook de tekst en laat bijvoorbeeld de laatste strofe weg.

*Waar in 't bronsgroen eikenhout, 't Nachtegaaltje zingt.
Over 't malse korenveld, 't lied des leeuwriks klinkt.
Waar de hoorn des herders schalt, langs de beekjes boord.
Daar is mijn Vaderland. Limburgs dierbaar oord! (2x)*

*Waar de brede stroom der Maas, Static zeewaarts vloeit.
Weeldrig sappig veldgewas, kostlijk groeit en bloeit.
Bloemenggaard en beemd en bos, Overheerlijk gloort
Daar is mijn Vaderland. Limburgs dierbaar oord! (2x)*

*Waar der vaadren schone taal, klinkt met heldre kracht.
Waar men kloek en fier van aard, vreemde praal veracht.
Eigen zeden, eigen schoon, 't hart des volks bekoort.
Daar is mijn Vaderland. Limburgs dierbaar oord! (2x)*

*Waar aan 't Oud Oranjehuis, 't volk blijft hou en trouw.
Met ons roemrijk Nederland, een in vreugd en rouw.
Trouw aan plicht en trouw aan God, Heerst van Zuid tot Noord.
Daar is mijn Vaderland. Limburgs dierbaar oord! (2x)*

Bronnen: www.limburg.be, http://nl.wikipedia.org/wiki/Limburgs_volkslied
Bewerking: Maggie

Aanvullende strofen van codexliedjes

Een aantal codexliedjes hebben strofen die wel van oorsprong tot het lied behoren, maar om een of andere reden niet zijn opgenomen in de codex. Hier komen enkele aanvullende strofen.

Naar wat de dennen fluisteren

Maar gaat de liefde wonen
In harten e'el van klank.
Dan blijft zij daarin tronen
En eeuwig is zo lang.
Want ed'le min verwoest niet,
Niet alles gaat voorbij,
Want oude liefde roest niet:
Zij blijft steeds jong als wij (bis)

When Jhonny comes marching home

Let love and friendship on that day, Hurrah! Hurrah!
Thier choicest treassures then display. Hurrah! Hurrah!
And let each one perform some part
To fill with joy the wariors heart
And we all feel gay when Johnny comes marching home

Auld lang syne

And surely ye'll be your pint' stoup,
And surely I'll be mine!
And we'll tak a cup o' kindness yet
For auld lang syne!

And there's a hand, my trusty fiere,
And gie's a hand o' thine,
And we'll tak a right guid willie-waught
For auld lang syne!

Limburg

Such ich mich e madchen oet
Es dat e limburgs kind
Zo ein wo ich mich an vertrou
Ent neurgens e beiter vint

Praktische informatie

Dagindeling

11u30 verzamelen aan het station van Diest
12u00 middagmaal in de "Lodge"
14u00 historische rondleiding
17u30 (klein) avondmaal
18u00 voorbereiden van de cantus
18u30 begin cantus
23u00 einde cantus

Treinuren

Laatste trein naar Antwerpen: 22u33
Laatste treinen naar Hasselt: 22u28 en 23u28
Laatste treinen naar Leuven: 22u00 en 22u33 (overstappen te Aarschot, 45' wachten)

Adres restaurant en cantuszaaltje

BRASSERIE THE LODGE
M. Theysstraat 6
3290 Diest

Tel.: 013/32 76 76
Fax: 013/32 76 51

GASTHOF 1618
Kerkstraat 18
3290 Schaffen (Diest)